

G36 na odchodu

Zbrojovka Heckler & Koch se sídlem v Oberndorfu nad Neckarem patří mezi stálice německého i světového trhu se zbraněmi. Dodává je jak na civilní trh, tak, a to především, pro policie, armády a vůbec oficiální ozbrojené sbory. Je to úspěšná firma, která však není bez problémů. Nedávno změnila majitele a vypadalo to, že ji čekají světlé zítřky. Jenomže život je rozmanitý...

PRO zbrojovku Heckler & Koch představovala vždycky významnou referenci skutečnost, že dodává útočné pušky i některé jiné ruční zbraně německé armádě. Začalo to útočnými puškami G3, kterými byly po roce 1959 nahrazeny FN FAL, a nyní je ve výzbroji další útočná puška HK: G36 ráže 5,56x45 mm NATO.

Automatická puška G36 se u firmy Heckler & Koch vyvíjela v letech 1990–1994 (jako HK50). Prototypy byly intenzivně zkoušeny také ve ztížených podmínkách a porovnávány s dalšími deseti útočnými puškami té doby. Zkoušky, na nichž se podílely všechny složky bundeswehru včetně letectva a námořnictva, probíhaly pod vedením technického ústavu č. 91 (Wehrtechnisches Dienststelle 91) a tehdejší HK50 v nich plně obstála. Vyráběla se od roku 1995 a v polovině 90. let představovala světový hit, protože šlo o jednu z prvních vojenských dlouhých zbraní, postavených na polymerovém rámu. V roce 1996 došlo k ofi-

| Základní provedení pušky G36, jak je prezentuje německý bundeswehr

ciálnímu zavedení zbraně do výzbroje bundeswehru, který jich postupně nakoupil celkem téměř 180 000 v typových variantách G36 (A0), G36A1, G36A2, G36K a G36C. V německých ozbrojených silách tak nahradila těžké a neohrabané pušky (Heckler & Koch) G3 ráže 7,62x51 mm.

Nová zbraň také zaznamenala nezanedbatelné exportní úspěchy. Byla přijata do výzbroje v bezmála pěti desítkách zemí celého světa, ačkoli většinou nikoli jako hlavní zbraň celé armády, nýbrž pro vojenské a policejní speciální jednotky.

Ony německé zbraně nejsou nejlevnější. K plošnému zavedení v armádě došlo vedle Německa nejspíš jen v Libanonu, Litvě a Lotyšsku. Výroba těchto zbraní však probíhala a možná probíhá ve Španělsku, v Mexiku jako FX-05 Xiuhcoatl a v Saúdské Arábii. V poslední z těchto zemí jde zřejmě převážně o montáž z dodaných dílů. V těchto zemích jsou gé třicet šestky zavedeny jako standardní zbraně ozbrojených sil a například ve Španělsku se jedná o 70 000 zbraní v rukou armády a policie. V roce 2019 jsme četli o aktivitě společností Wilcox (USA) a Steyr Arms, které nabízely výměnu polymerového rámu španělských zbraní za rám z hliníkové slitiny.

Puška G36 se vyrábí v několika variantách, navzájem se odlišujících zejména délkou hlavně, mířidly aj. Kromě toho existují *civilní* verze, počínaje samonabíjecí SL8. Asi v roce 2006 přišla na trh opakovačka s přímotažným závěrem R8 australského původu, ale po dvou letech tam byla zakázána a výroba pravděpodobně nepokračovala. Koncern Umarex nabízí také malorážkovou verzi na ráže 22 LR a samozřejmě existují airsoftová provedení.

Souběžně s G36 a na její bázi byl v Oberndorfu vyvíjen rovněž lehký kulomet HK MG(LMG)36 s dvojnožkou a bubnovým zásobníkem na 100 nábojů 5,56x45 mm NATO. Byl sice oficiálně přijat do výzbroje bundeswehru, bylo jich objednáno 4700, avšak se sériovou výrobou se ve skutečnosti nezačalo a v roce 1997 byla objednávka stornována.

Důvěra německých vojáků v pušky G36 spadla po problémech v Afghánistánu a jejich úspěšné medializaci

